

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, grootte Markt, n° 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 29 DECEMBER.

Alweer eene partij wet.

Het gouvernement heeft eene wet voorgedragen volgens dewelke de bestendige deputatiën niets meer zullen te zeggen hebben in het nazien der kiezerslijsten. Het recht van verificatie zal aan de deputatie ontnomen worden en overgaan tot de tribunaal van beroep.

Zoo als het Handelsblad zegt, de deputatiën gaven niet altijd toe aan de reklamen der heeren ministerieelen, in wat aangaat het samenstellen volgens hun goeddunken, der kiezerslijsten, en van dat oogenblik heeft men besloten aan die deputatiën deze macht te ontnemen.

Welnu, op de deputatiën kan het gouvernement geene macht uitoefenen; zij worden gekozen door en uit de provinciale raden zelve en zijn dus het direkt uitvloeisel van het volk, van de algemeene kiezing.

Het ministerie, dat overal de volksmacht breekt waar zij niet gedwee aan zijnen partijgeest gehoorzaamt, heeft ook in dit geval een middel gezocht en gevonden.

Het zal die macht geven aan de tribunaal, aan de hoven van beroep en men weet dat het in dezen kring meer invloed heeft of beter gezegd krijgen zal; of verandert M. Bara de magistratuur zonder enig partij doel?

Daarenboven zal die wet niet bijdragen om de magistratuur in achtung te doen winnen: van het oogenblik dat deze zich mengt in de politiek, gaat er een groot deel van haren invloed, eerbied en aanzien verloren.

Het is ontegenzeggelijk dat de kieswestiën hoorden te blijven in de attributen van de kiezers en gekozenen zelve; zij alleen zijn daarin de beste rechters.

De kiezers en gekozenen, en verkiezers van het volk allengs al meer over in handen van het gouvernement, en hebben wij nog een democratiek bestuur in naam, wij krijgen een alleenheerschend bestuur in daad?

3000 kristenen hebben in Corea den marteldood onderstaan. Drij nieuw bekeerden zijn niet standvastig gebleven. Al de anderen zijn met heldenmoed den dood ingegaan. Er bevond zich niet een katholieke geloofszending meer in het land. Niettegenstaande de strenge bevelen van den gouverneur zijn eenige onverschrokken mannen, in een kleinvaartuig de zee overgestoken en te Sangh-Hai zendingen gaan vragen.

Eene dievenhistorie.

De Gazette des Tribunaux bevat de volgende dievengeschiedenis:

« Eergisteren avond, omtrent 10 ure, sloot M. N., zijnkoopman, zijnen winkel en had zich naar zijne slaapkamer begeven, toen hij op den grond, nabij zijn bed, twee groote pakken vond liggen, welke schenen kleedingstukken te bevatten.

» Nauwelijks had hij tegen een der geheimzinnige pakken geschopt, of hij hoorde eene hevige worsteling gelukte bij erin hen in de kamer te houden. Terzelfder tijd riep hij om hulp en eenige oogenblikken later waren de kwaad-doeners naar den post van Joinville gebracht, alwaar zij betast werden. Men vond een hunner in het bezit van eene beitel; de andere was voorzien van een paar ongeladen pistolen, welke hij van een der muren der kamer had afgehaakt.

» Op het oogenblik zelve dat M. N., in zijne woning terugkeerde, hadden de twee dieven, reeds de schuiven eener kommode uitgeplunderd, waarin verschillende kleedingstukken lagen; daaraan waren zij begonnen met eene kas open te breken, waarin M. N. eene som van 8000 francs in goud en bankbiljetten had gesloten; doch door de plotselinge komst van M. N. verrast, hadden zij zich onder de geroofde kleedingstukken verborgen, ten einde te ontsnappen aan het oog van den man, wiens woning zij overweldigd hadden. Beide zijn ter beschikking der overheid gesteld. »

Langlevendheid.

De droefgeestige kreaturen, welke ons dagelijks spreken over het verval van het menschelijke

geslacht, mogen zeggen wat zij willen, het schijnt toch dat de menschen op onze dagen nog al lang genoeg leven. Verledene week, hebben de dagbladen ons den dood meêgedeeld van vier eeuwelingen, waarvan de jongste 104 en de oudste 117 jaar telde. Zulks heteekent nog iets in vergelijking bij Dick Johnson, die onlangs in Canada is overleden in den ouderdom van 127 jaar. Het is waar dat Noord-Amerika de klassieke grond is van langlevendheid. Men kan er over oordeelen door de volgende anekdoot, die algemeen gekend is in de Vereenigde-Staten.

« Op zekeren dag was president Johnson eene wandeling gaan doen. Hij ontmoette eenen grijsaard die voor de deur eener hoore weende en een anderen grijsaard die hem scheen te beknorren.

« Waaron weent gij? vroeg de president aan den eerste. »

« Omdat vader, dien gij daar ziet, mij eenen kaakslag heeft gegeven. »

« Zeker heb ik hem eenen kaakslag gegeven, zegde de tweede grijsaard, omdat hij hem heel goed verdiende.

« Wat heeft hij dan gedaan? »

« Hij heeft aan den eerbied ontbroken van zijn grootvader. » — De oneerbiedige kleinzoon was niet minder dan 70 jaren oud. Oordeel thans over den ouderdom van den grootvader.

Rotschild's fortuin.

Eene mededeeling, welke aan eene authentieke bron is geput, bevat de volgende bijzonderheden betreffende het testament van baron James van Rotschild; het geeft den maatstaf van de kolossale nalatenschap van den overleden bankier, welke wezenlijk het bedrag van 1000 miljoen frs. ver overtreft. Bij laatsten wil vermaakte de baron James Rotschild aan zijne weduwe 200 miljoen frs., benevens het prachtige kasteel Ferrière, waarvan de kunstschaten op 20 a 25 miljoen geschat worden, en het huis in de straat Lafitte te Parijs. Aan zijn tweeden zoon Gustaaf vermaakte hij 200 miljoen fr., aan zijn derden zoon Edmond 150 miljoen frs. en aan zijn kleinzoon, de zoon van den overleden zoon Salomon 50 miljoen frs. Het ruim 500 miljoen fr., bedragende overige, vermaakte de erfliet als majoraat aan zijn oudsten zoon Alfred als universeel erfgenaam. Daarentegen zijn de beschikkingen ten gunste van zijne kantoor bedienden zeer armzalig, daar de oudste in dienst zijnde bij het testament slechts een jaar honorarium, en aan de anderen nog armzaliger gratificaties zijn toegekend.

Men meldt uit Prussel dat bij eigenhandig testament van 14 april 1864, ter studie van den notaris Martha berustende, mevr. Adela Bosquet, geboren Mottoule, onder andere beschikkingen, de volgende heeft gedaan:

« Ik wil dat men na mijne dood aan den deken van Sint-Gudula kerk mijn juweeldooske ten geschenke geeft dat mijne diamanten spelde behelst, opdat ze de deken aan het II. Sacrament van Mirakel doe hechten, indien deze gift gedurende mijn leven niet gedaan ware. »

De erfgenamen der overledene, allen nevenverwanten, zijn rijk en stellen zich tegen de uitvoering niet van dezen laatsten wil. De erfenis is zeer belangrijk, maar thans is 't niet mogelijk het beoep hiervan te bepalen. — Er is een voordeeladvies door den gemeente raad gegeven geweest tot de aanverding der giften, door de kerkfabriek, behalve goedkeuring der best. deputatie van den provincialen raad.

— Het studentencongres is wel degelijk in 't water gevallen. Ziehier wat de *Indépendance* er van zegt: « Wij zouden zeer verwonderd zijn indien de debatten van dit congres aan de studenten van Leipzig en Leyden de beslissing deden betreuren, welke zij genomen hebben van hetzelfde niet bij te wonen. »

— Gibernen van nieuw maaksel zullen eerlang aan de voetvolksregementen van ons leger worden geleverd. Zij zullen verveerdigd worden in zeldoek, zwart geverfd en zullen 6 jaar moeten dienen. Zij kosten den soldaat fr. 1,40. Tot hertoe werd de giberne den soldaat niet in rekening gebracht. Altijd wat nieuws en zelden wat goeds!

— Niet eene Belgische maatschappij heeft deel genomen aan het muziekfeest, welke plaats heeft gehad te Keulen den 6, 7 en 8 dezer maand. In hante afwezigheid, zijn de prijzen, welke hun toegelacht waren, te weten prijzen van eene waarde van 3000, 2000 en 1000 fr., verdeeld tusschen de Duitse maatschappijen, die aan het concours deel genomen hebben.

— Een boer uit de omstreken van Amiens, die zeer verzet is op geld, had drie stukken van twintig franken ontvangen, die hij wilde aan zijne vrouw verbergen. Hij legde ze ijlings in

eenen bak met haver, staande in den stal. Erre koe raakte los en kwam de haver opeten. De rneester kwam bijna oogenblikkelijk, om zijn goud weder te halen; maar men oordeelde over zijne verstorming, toen hij den bak ijdel vond. Hij begon te huilen en te teren, en viel uit op zijne vrouw, omdat zij de koe had losgelaten. Nu volgt de man gestadig zijn heest, evenals een discipel van Brama, valt te kniën voor de uitwerpselen van zijn dier, raapt die open af; met een woord, hij neemt de minste beweging waar, onder den staart — van zijn heest.

— De prins Felix de Salm-Salm, voor dezen generaal in het mexikaansch leger, en beroemd door zijne verknortheid aan den ongelukkigen keizer Maximiliaan, is in het pruisisch leger getreden; hij is provisorisch met den graad van major aan het 4° regiment grenadiers der wacht, de grenadiers der koningin gehecht.

— Een wilde — Men heeft in eenen bosch te Aston (Engeland), eenen man aangehouden dien de heden der plaats doen doorgaan voor wild. Hij is half naakt en draagt een langen baard; zijne oogen staan verwilderd, en hij komt nooit uit het bosch van Wead, en daarna de gewoonte heeft aangenomen, om verre van andere menschen te leven. Men heeft hem gisteren voor de gewone sessie der rechtbank van Aston gebracht.

De wilde is niets anders dan een Belg. M. Syree diende hem tot tolk, want de arme drommel kent geen engelsch. De geneesheeren hebben bevonden dat de afzondering waarin hij geleefd heeft, zijn verstand gevoelig heeft verzwakt en dat hij eene gevaarlijke ontsteking in de longpijpen had. Men heeft besloten zich tot de belgische maatschappij en den belgischen konsul te wenden, om dien ongelukkige naar zijn land terug te zenden. In afwachting is hij naar de ziekezaal der gevangenis gebracht.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Parijs, 25 december.

De zendbrief van den heer de la Valette, den nieuwen minister der buitenlandse zaken, zal morgen den franschen vertegenwoordigers in 't buitenland worden toegestuurd. Dat stuk, welks algemeene denkbeelden bepleit zijn geworden in den gisteren gehouden Ministersaad, bespreekt met uitsluitelijk het Græksch-turksche geschil en de zaken van den Oosten, waar tegelyk den gang der algemeene staatkunde in eenen vredeveranden zin.

Gisteren avond heeft, in het ministerie der buitenlandse zaken, de eerste diplomatische conferentie plaats gehad ter bespreking der politieke feiten welke het meeste bekommering baren.

Men heeft bemerkt dat er minder diplomaten tegenwoordig waren dan naar gewoonte, en dat de meesten, uitgezonderd de vertegenwoordigers van Oostenrijk, Pruisen, Turkije en Italië, zich op hunne hoede hielden om een bepaald oordeel over den staat van zaken uit te drukken.

La Patrie kondigt de onderstaande dépêche af, gedagteekend uit Athenen, den 22 dezer:

« Het werkkingscomité heeft aan de wetgevende Kamer de schriftelijke aanvraag gedaan dat Griekenland, zich steunende op het algemeen gevoelen, de voorhand zoude nemen om den oorlog aan Turkije te verklaren »

Geheel het Hof heeft heden morgend de Kerstmis bijgewoond, die in de kapel der Tuileries gecelebreerd is geworden door Mgr. de n aartsbisschop van Madras, eersten aalmoezenier des Keizers.

De plechtige muziekmissen zullen in die kapel beginnen te rekenen van den 3 Januarij.

In al de parochiekerken van Parijs is het Kerstfeest, het hoogste feest der Christenen, met veel luister gevierd geworden. In de Madeleine-kerk is de middernachtmis door zooveel volk bijgewoond, dat de politie veel moeite heeft gehad om het gedrang te beletten. Na de misse hebben de barones de Casters en de heer Faure, met begeleiding van kinderstemmen, fransche kerstliederen gezongen.

Spanje.

Madrid, den 25 december.

De hertog van Montpensier heeft, in eenen brief, gedagteekend uit Lissabon den 19 december, hulde gebracht aan het beginsel van 't algemeen kiesrecht, welk, naar zijn nazien, de wettige bron der politieke rechten van een vrij volk is.

Hij drukt den wensch uit om Spanje met vaderlandsliefde te dienen, en herinnert de

vruchteloze pogingen, in de jaren 1859 en 1866 beproefd om het Staatsbestuur eene vrijevige staatkunde aan te raden.

De brief besluit met de verklaring dat de hertog niets beoogt voor zijn persoonlijk belang en bereid is om tot het nieuwe vrije Spanje te behooren.

De *Imparcial* verzekert dat het kandidaatschap des hertogs van Montpensier eene groote verandering ondergaan heeft ten gevolge der raadgevingen van aanzienlijke politieke mannen. Naar men wil, zou hij zijn oudsten zoon als kandidaat voorstellen.

Op 47 kandidaten bij de kiezingen, zijn in Barcelona 30 Republiekanten gekozen. In Madrid telt men 24,000 stemmen voor de monarchie en 3,600 voor de Republiek.

In verscheidene Madridsche dagbladen is een brief opgenomen van den maarschalk Espartero, onder dagteekening van 15 december uit Logrono gericht aan liberale voorstanders der monarchie te Saragossa. Hij zegt daarin het volgende: « Vrij van alle persoonlijke eerezucht, wensch ik slechts ééne zaak, namelijk: dat wij in innige en oprechte eendracht de grondslagen van het gebouw onzer volksvrijheid leggen. Erkenning en eerbiediging van het gezag der voorloopige regering, onderwerping aan de staatsbesluiten der grondwetgevende Cortes, ziedaar het gemeenschappelijke richtsoer, hetwelk ons moet leiden tot de veilge haven, welke door den wil der natie zal worden aangewezen. De wilder natie geschiedt! Dit was onze leus te Saragossa in 1854: het uur der vervulling van dien wil is thans geslagen. Het is thans aan de natie haren oppermachtigen wil uit te spreken. Wachten wij tot dat zij hare stem heeft doen hooren, zonder ongeduld, maar steeds bereid om de vijanden der vrijheid te bestrijden. »

Italië.

Men leest in eene italiaansch gezinde correspondentie uit Rome, het volgende:

« De weduwe van Morici heeft Rome met haar zoonje verlaten. Zij is ontsnapt aan de waakzaamheid der Pauslyke politie, die zich tegen haar vertrek wilde zetten, en bevindt zich thans te Florentië.

« Terwijl de beide partijen aldus vijandig tegenover elkander slaan, heeft het Hof van de Sacra Consulta een ander, niet minder gewichtig, vonnis uitgesproken. De zaak is deze: Julius Ajani, een welgesteld inwoner van Rome, die het vak van zijdewever uitoefent, was in het afgelopen jaar een der ijverigste agenten van de liberalen te Rome. Rechter arm van het voormalige romeinsche comité, sloot hij zich aan bij de Garibaldisten, in het vertrouwen dat de italiaansche regering de omwenteling in den Romeinschen Staat zou ondersteunen en erkennen. Zijne woning werd een der middenpunten van de samenzwering en levens het arsenaal, voor de insurrectie benoedigd; daár werden de vergaderingen gehouden en wapenen van alle soort bijeen verzameld.

« Op 25 oktober 1867 bevond Ajani zich, met een dertigtal vrienden, in zijne woning, toen de politie zich aanmeldde om eene huiszoeking te doen. De samenzwervers, meenende verraden te zijn, maakten zich tot tegenstand gereed. De politie ontbood onmiddellijk de zonsven uit de naburige kazern; de deuren werden stukgeslagen en het huis werd stormenderhand genomen. De belegerden verdedigden zich zoo goed zij konden. Verscheidene hunner werden gedood, en onder deze Guiditta Arquati, die zeven maanden zwanger was, haar echtgenoot en elfjarige zoon, op eene ongelukkige wijze. Ajani en de overigen werden gevangen genomen.

« Het proces tegen dezen is thans ten einde geloopt. Anjani en Lurri zijn ter dood, Cesar Sterbini tot levenslange galeisstraf, de anderen tot 20 of 12 jaren dwangarbeid veroordeeld, al naar gelang van hunne schuld.

« Ajani heeft volledige bekentenissen afgelegd. Hij zeide, dat de priesterregering hem ter dood brengen, maar dat hij zou sterven met den kreet: Leve Italië, leve Victor Emmanuel, leve Garibaldi! weg met de wereldlijke macht!

« De veroordeelden hebben appel aange- teekend, maar men gelooft niet, dat dit tot eene verzachting van straf zal leiden. »

Rome, 25 december.

Z. H. de Paus heeft de mis van het kerstfeest in de St. Pieterskerk gecelebreerd, in de tegenwoordigheid van Frans II, gewezen koning van Napels en zijne familie, van het diplomatieke korps en van eene talloze volksmenigte.

Ten 12 1/2 ure heeft de Paus volgens het gebruik, de gelukwenschingen der kardinalen ontvangen, welke hem door den oudsten hunner werden gedaan.